

Princípy vnútroštátnej aplikácie práva EÚ

Miroslav Slašťan

B. Bystrica, Pezinok, november 2015

C-120/15, Kovožber c/a DÚ KE

- Článok 183 prvý odsek smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, ako je vo veci samej, ktorá upravuje výpočet úrokov z omeškania pri vrátení nadmerného odpočtu DPH až od uplynutia lehoty 10 dní po skončení daňovej kontroly.
- vnútroštátna právna úprava nie je v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi zo zásady daňovej neutrality, podľa ktorej vrátenie nadmerného odpočtu DPH sa musí uskutočniť v **primeranej lehote**, keďže v prípade začatia daňovej kontroly má za následok zadržanie finančných prostriedkov zodpovedajúce nadmernému odpočtu DPH zdaniteľnej osobe počas podstatného obdobia, ktoré môže byť šesť- až dvanásťkrát dlhšie, ako je zdaňovacie obdobie jedného mesiaca.
- v prípade chýbajúcich právnych predpisov EÚ v danej oblasti prináleží vnútroštátnemu právnomu poriadku každého členského štátu stanoviť podmienky, za akých sa majú zaplatiť úroky z omeškania. Tieto podmienky však **musia rešpektovať zásady ekvivalencie a efektivity**, teda nesmú byť nevýhodnejšie ako podmienky pri **podobných** nárokoch založených na ustanoveniach vnútroštátneho práva

C-459/13, Široká

- **argumenty Širokej:**
- podľa Dohovoru o ochrane ľudských právach a biomedicíne, uzavretého v Oviade 4. apríla 1997 – má každý právo očkovanie odmietnuť
- v SR nie je povinné očkovanie stanovené samotným zákonom, ale podzákonným právnym predpisom
- efektívnosť predmetného očkovania nie je dostatočne preukázaná a je sprevádzaná množstvom nežiaducich účinkov
- svojím rozhodnutím odmietnuť toto očkovanie si iba uplatňovala základné ľudské práva matky

C-459/13, Široká

• Prejudiciálne otázky NS SR:

- 1. Má sa vykladať článok 35 Charty základných práv v duchu európskej právnej tradície, že každý nositeľ tohto práva je oprávnený si vybrať, či využije alebo odmietne prístup k preventívnej zdravotnej starostlivosti spolu s možnosťou využívať lekársku starostlivosť bez ohľadu na príkazové podmienky ustanovené vnútroštátnymi zákonmi a postupmi, alebo verejný záujem na zabezpečení vysokej úrovne ochrany zdravia euroobčanov taký výber jednotlivcovi neumožňuje?
- 2. Má sa vykladať článok 168 ZFEÚ, a to najmä jeho odseky 1 a 4 písm. c) v tom duchu, že cieľ Únie spočívajúci najmä v prevencii ľudských chorôb a ochorení a tiež v odstraňovaní zdrojov nebezpečenstva pre telesné a duševné zdravie neumožňuje euroobčanovi odmietnuť tzv. povinné očkovanie, lebo sa týmto postojom stáva hrozbou pre verejné zdravie?
- 3. Prelamuje zodpovednosť rodičov v zmysle čl. 33 Charty v spojení s článkom 6 ods. 3 ZFEÚ, ktorý sa týka najmä zjednocovacieho princípu spoločných ústavných tradícií, verejný záujem na ochranu zdravia v prospech rodičovskej starostlivosti o maloleté deti?

C-459/13, Široká

- v rámci prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ môže Súdny dvor vykladať právo Únie len v medziach právomocí, ktoré sú mu zverené
- vnútroštátne konanie sa týka vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá stanovuje pre rodičov povinnosť podrobiť svoje maloleté deti očkovaniu proti niektorým ochoreniam
- článok 168 ZFEÚ, ktorý sa týka právomocí Únie v oblasti verejného zdravia, neukladá členským štátom nijakú povinnosť vzťahujúcu sa na očkovanie maloletých detí, ktorej by sa bolo možné dovolávať na účely preskúmania zlučiteľnosti vnútroštátnych opatrení s právom Únie

C-459/13, Široká

- rozsah pôsobnosti Charty je vzhľadom na konanie členských štátov vymedzený v jej článku 51 ods. 1, podľa ktorého sú **ustanovenia Charty určené pre členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie**
- ak právna situácia nespadá do pôsobnosti práva Únie, Súdny dvor nemá právomoc o nej rozhodnúť a uvádzané ustanovenia Charty nemôžu samej osebe túto právomoc založiť
- vnútroštátne rozhodnutie neobsahuje nijakú konkrétnu skutočnosť umožňujúcu sa domnievať, že predmet vnútroštátneho konania týkajúci sa očkovania maloletých detí proti niektorým ochoreniam **sa týka výkladu alebo uplatnenia iných pravidiel práva Únie, než sú pravidlá nachádzajúce sa v Charte**

C-302/06, Kovaľský

- 1. Či článok 1 protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v jeho ods. 2 v súvislosti s možnosťou štátov prijímať zákony na úpravu užívania majetku treba vykladať tak, že tieto zákony majú spĺňať podmienku súladu nielen so všeobecným záujmom, ale aj so všeobecnými zásadami medzinárodného práva?
- 2. Poskytuje článok 1 protokolu ochranu majetku fyzických a právnických osôb bez ohľadu na hodnotu majetku?
- 3. Ako je možno definovať a konkretizovať všeobecné zásady medzinárodného práva na účely aplikácie článku 1 protokolu?
- **Súdny dvor zjavne nemá právomoc odpovedať na otázky položené rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove**

C-243/15, Lesoochranárske zoskupenie VLK II

- Je možné právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, ktoré je zakotvené v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, v prípade tvrdeného porušenia práva na vysokú úroveň ochrany životného prostredia vykonaného predovšetkým pre podmienky EÚ Smernicou Rady č. 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín, t. j. najmä napomáhať hľadaniu stanoviska v spojení s verejnosťou k projektu, ktorý môže pravdepodobne významne ovplyvniť osobitne chránené územia sústredené pod európsku ekologickú sústavu s názvom NATURA 2000, a právo, ktorého uplatnenia sa v zmysle čl. 9 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia a v medziach naznačených prostredníctvom rozsudku Súdneho dvora C-240/09 zo dňa 08. marca 2011 domáha žalobca ako nezisková organizácia založená na ochranu životného prostredia na vnútroštátnej úrovni, spravodlivo naplniť aj takým postupom vnútroštátneho súdu, ktorý zastaví súdny prieskum v spore o preskúmanie rozhodnutia o nepríznani postavenia účastníka v správnom konaní o vydanie súhlasu, ako je tomu vo veci samej, a odkáže ho na podanie žaloby ako opomenutého účastníka v uvedenom správnom konaní?

C-243/15, Lesoochranárske zoskupenie VLK II

- rozsudok Súdneho dvora **C-240/09** zo dňa 08. marca 2011, Lesoochranárske zoskupenie VLK I
- **ROZDIELY??**
- **C-240/09** : článok 9 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia nemá priamy účinok v práve Únie
- **C-240/09** prináleží preto vnútroštátnemu súdu, aby poskytol taký výklad procesného práva týkajúceho sa podmienok, ktoré je potrebné splniť na podanie správneho opravného prostriedku alebo žaloby, ktorý v čo najväčšej možnej miere zohľadní cieľ článku 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, ako aj cieľ účinnej súdnej ochrany práv poskytovaných právom Únie, aby mohla organizácia na ochranu životného prostredia, akou je zoskupenie VLK, napadnúť na súde rozhodnutie prijaté v rámci správneho konania, ktoré by mohlo byť v rozpore s právom Únie v oblasti životného prostredia

C-243/15, Lesoochranárske zoskupenie VLK II

- **Rozsudok NS SR z 02.06.2011, sp.zn. 3 Sžp 24/2009**
- Vzhľadom na rozsudok Súdneho dvora C-240/09 zo dňa 08.03.2011 senát odvolacieho súdu extenzívnym eurokonformným výkladom až na úroveň nevyvrátiteľnej domnienky priznal žalobcovi, ako **zúčastnenej osobe rovnaký rozsah práv ako by mal v postavení účastníka konania**.
- Účastník konania podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku je osoba, ktorá je nositeľom zákonného práva, právom chráneného záujmu alebo povinnosti (ktoré vyplýva z hmotnoprávneho predpisu) a o takomto práve, právom chránenom záujme alebo povinnosti je oprávnený rozhodovať správny orgán. Vnútroštátny orgán aplikácie práva sa vždy musí usilovať o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva (výklad v súlade s komunitárnym právom). Vnútroštátny súd môže prostredníctvom eurokonformnej interpretácie vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu. Napriek tomu, že Súdny dvor Európskej únie vyslovil, že článok 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru nemá priamy účinok v práve Európskej únie, **bolo potrebné extenzívnym výkladom rozšíriť vyššie uvedenú definíciu účastníka správneho konania a rovnaký rozsah práv, ako má účastník konania priznať aj iným osobám** (najmä právo podať žalobu určenú na zabezpečenie ochrany práv), **s cieľom zaistiť účinnú ochranu životného prostredia**.

C-243/15, Lesoochranárske zoskupenie VLK II

- **IV. ÚS 95/2010 z 12.4. 2012**
- Z tohto všeobecne formulovaného záväzného právneho názoru ústavného súdu v konkrétnostiach ďalej vyplýva, že najvyšší súd musí v ďalšom konaní a v novom rozhodnutí prijať výklad a použiť čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru tak, **aby sa zadostučinilo "Pristupu k spravodlivosti" v súlade s postavením sťažovateľa, ktoré spĺňa pojem "členovia verejnosti"**. Len takým výkladom a takou aplikáciou citovaného článku Aarhuského dohovoru najvyšší súd zabezpečí pre toto zoskupenie ochranu jeho práv, ktoré vyplývajú z práva EÚ, ktorého súčasťou je aj Aarhuský dohovor (čl. 47 ods. 1 v spojení s čl. 51 ods. 1 charty), a súčasne zaručí aj reálny obsah základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

C-558/13, CD Consulting I – výmaz C-328/14, CD Consulting II – výmaz

- [Majú sa] článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a článok 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že [im] odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania *ex officio* preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla?

C-34/13, Kušionová

- posledný rozsudok z 10.9. 2014: ...smernica Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že jej **neodporuje vnútroštátna právna úprava**, ako je úprava dotknutá vo veci samej, umožňujúca vymocť pohľadávku založenú na zmluvných podmienkach, ktoré sú prípadne nekalé, mimosúdnym výkonom záložného práva na nehnuteľný majetok, ktorý spotrebiteľ poskytol ako zabezpečenie pohľadávky, **pokiaľ predmetná právna úprava prakticky neznemožňuje alebo nadmerne sťažuje ochranu práv, ktoré spotrebiteľovi priznáva táto smernica**, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.

....článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.

13

C-34/13 Kušionová

- ...1. Má sa [smernica 93/13] a [smernica 2005/29] vo svetle článku 38 [Charty] vykladať v tom zmysle, že je s nimi v rozpore právna úprava členského štátu, akou je ustanovenie § 151j ods. 1 občianskeho zákonníka v spojení s ďalšími ustanoveniami právnej úpravy dotknutej vo veci samej, ktorá umožňuje veriteľovi vymocť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok vykonaním záložného práva na nehnuteľný majetok spotrebiteľa bez posúdenia zmluvných podmienok súdom napriek existencii sporu v otázke, či nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku?
- 2. Bránia právne predpisy Európskej únie uvedené [v prvej otázke] použitiu takého vnútroštátneho pravidla, akým je ustanovenie § 151j ods. 1 občianskeho zákonníka v spojení s ďalšími ustanoveniami právnej úpravy dotknutej vo veci samej, ktoré umožňujú veriteľovi vymocť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok vykonaním záložného práva na nehnuteľnosť spotrebiteľa bez posúdenia zmluvných podmienok súdom napriek existencii sporu v otázke, či nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku?
- 3. Má sa rozsudok Súdneho dvora [Simmenthal (EU:C:1978:49)] vykladať tak, že v záujme naplnenia cieľa smerníc uvedených [v prvej otázke] vo svetle článku 38 [Charty] vnútroštátny súd neuplatní vnútroštátne ustanovenia, akým je ustanovenie § 151j ods. 1 občianskeho zákonníka v spojení s ďalšími ustanoveniami právnej úpravy dotknutej vo veci samej, ktoré umožňujú veriteľovi vymocť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok vykonaním záložného práva na nehnuteľný majetok spotrebiteľa bez posúdenia zmluvných podmienok súdom a tak napriek existencii sporu obísť ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok?
- 4. Má sa článok 4 [smernice 93/13] vykladať tak, že zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve, ktorú uzavrel spotrebiteľ bez zastúpenia advokátom, ktorá umožňuje veriteľovi vykonať mimosúdne záložné právo bez súdnej kontroly, je obchádzaním dôležitej zásady úniného práva ex offio súdnej kontroly zmluvných podmienok a z tohto obvodu je nekalá aj za stavu, že znenie takejto zmluvnej podmienky vychádza z vnútroštátneho predpisu?

C-34/13 Kušionová

- ...pokiaľ ide o výkon zábezpeky, ktorá sa vzťahuje na spotrebiteľské zmluvy o pôžičke, treba konštatovať, že **smernica 93/13 neobsahuje nijakú úpravu týkajúcu sa výkonu záložných práv...**
- ...z ustálenej judikatúry však vyplýva, že v prípade neexistencie harmonizácie vnútroštátnych mechanizmov núteného výkonu v práve Únie vnútroštátnemu právnomu poriadku každého členského štátu prináleží, aby na základe zásady procesnej autonómie také pravidlá zaviedol, avšak pod podmienkou, že nesmú byť menej priaznivé než pravidlá, ktoré upravujú obdobné situácie podliehajúce vnútroštátnemu právu (zásada ekvivalencie), a že nesmú prakticky znemožniť alebo nadmerne sťažovať výkon práv, ktoré priznáva právo Únie (zásada efektivity) (pozri v tomto zmysle rozsudky Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, bod 50 a citovanú judikatúru, ako aj Pohotovosť, EU:C:2014:101, bod 46).

15

C-34/13 Kušionová

- prejednávanej veci možnosť príslušného vnútroštátneho súdu prijať predbežné opatrenie, ako je uvedené v bode 60 tohto rozsudku, môže zjavne predstavovať primeraný a účinný prostriedok na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok, čo musí overiť vnútroštátny súd
- ... § 151m ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 17 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách stanovuje, že predaj na dražbe možno spochybniť v lehote 30 dní odo dňa oznámenia o začatí výkonu záložného práva a že osoba, ktorá spochybňuje podmienky tohto predaja, disponuje na základe § 21 ods. 2 uvedeného zákona lehotou v dĺžke 3 mesiace odo dňa príklepu na to, aby sa obrátila na súd
- ...je zjavné, že zákon č. 106/2014 Z. a uplatniteľný na všetky zmluvy o zriadení záložného práva platné od tohto dňa ... umožňuje súdu, aby v prípade spochybnenia platnosti podmienky záložnej zmluvy určil neplatnosť dražby, pričom toto rozhodnutie so spätnou účinnosťou stavia spotrebiteľa takmer do rovnakého postavenia v porovnaní s tým, ktoré mal pôvodne, a teda v prípade protiprávnosti dražby neobmedzuje náhradu jej škody iba na finančnú kompenzáciu.

C-34/13 Kušionová

- „1. Má sa [smernica 93/13] a [smernica 2005/29] vo svetle článku 38 [Charty] vykladať v tom zmysle, že je s nimi v rozpore **právna úprava členského štátu**, akou je ustanovenie § 151j ods. 1 občianskeho zákonníka v spojení s ďalšími ustanoveniami právnej úpravy dotknutej vo veci samej, ktorá **umožňuje veriteľovi vymôcť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok vykonaním záložného práva na nehnuteľný majetok spotrebiteľa bez posúdenia zmluvných podmienok súdom napriek existencii sporu v otázke, či nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku?**
- 2. Bránia právne predpisy Európskej únie uvedené [v prvej otázke] použitiu takého vnútroštátneho pravidla, akým je ustanovenie § 151j ods. 1 občianskeho zákonníka v spojení s ďalšími ustanoveniami právnej úpravy dotknutej vo veci samej, ktoré umožňujú veriteľovi vymôcť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok vykonaním záložného práva na nehnuteľnosť spotrebiteľa bez posúdenia zmluvných podmienok súdom napriek existencii sporu v otázke, či nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku?
-

C-372/14, Provident Financial - výmaz 30.3. 2015

- Či sa má smernica 2005/29/ES¹ z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu vykladať tak, že sa za **nekalú obchodnú praktikú** považuje také správanie poskytovateľa spotrebiteľského úveru, ak predkladá zmluvné podmienky spotrebiteľovi tak, že vytvára formálne dojem o možnosti výberu doplnkovej služby o zabezpečení splátok úveru a v skutočnosti neprímerane vplyva na spotrebiteľa, aby doplnkovú službu prijal?
- Či sa má smernica o nekalých obchodných praktikách vykladať tak, že za nekalú obchodnú praktikú sa považuje konanie veriteľa, ak predkladá spotrebiteľovi zmluvné podmienky takým spôsobom, že spotrebiteľovi **poskytne údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ktorej súčasťou nie sú náklady na doplnkovú službu?**
- Či sa má smernica o nekalých obchodných praktikách vykladať tak, že za nekalú obchodnú praktikú považuje konanie veriteľa, ak na trhu so spotrebiteľskými úvermi vyžaduje od spotrebiteľov **podstatne vyššiu cenu za vedľajšiu službu ako sú skutočné náklady na takúto vedľajšiu službu** a či sa tak neobchádza požiadavka transparentnosti skutočných celkových nákladov na spotrebiteľský úver, ak náklady na vedľajšiu službu nie sú súčasťou RPMN?

C-372/14, Provident Financial - výmaz 30.3. 2015

- Či sa smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách má vykladať tak, že služba zabezpečenia splácania spotrebiteľského úveru, predmetom ktorej je **hotovostné preberanie splátok úveru** od spotrebiteľa predstavuje hlavný predmet plnenia pri spotrebiteľskom úveru?
- Či sa má smernica Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 vykladať tak, že **do RPMN sa zahŕňa aj odmena za hotovostné preberanie splátok úveru alebo jej časť**, ak odmena podstatne prevyšuje náklady nevyhnutné na túto vedľajšiu službu a či sa má čl. 14 tejto smernice vykladať tak, že ide o obchádzanie inštitútu RPMN, ak pri doplnkovej službe odmena podstatne prevyšuje náklady na doplnkovú službu a odmena sa nezahŕňa do RPMN?
- Či sa má smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať tak, že na naplnenie požiadavky transparentnosti vedľajšej služby, za ktorú sa platí administratívny poplatok, postačí, ak je jasná a zrozumiteľná cena tejto administratívnej služby (administratívny poplatok), aj keď predmet plnenia tejto administratívnej služby nie je určený?

C-372/14, Provident Financial - výmaz 30.3. 2015

- Či sa má čl. 4 ods. 1 a 2 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať tak, že **samotná skutočnosť, že administratívny poplatok je zahrnutý do výpočtu RPMN** bráni tomu, aby sa vykonala súdna kontrola takéhoto administratívneho poplatku na účely tejto smernice?
- Či sa má smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať tak, že **samotná výška administratívneho poplatku na účely tejto smernice bráni súdnej kontrole**?
- Ak je odpoveď na otázku pod bodom 6. taká, že predmet administratívnej služby, za ktorú sa má platiť administratívny poplatok je dostatočne transparentný, či v takom prípade administrácia so všetkými možnými do úvahy prichádzajúcimi administratívnymi prácami a úkonmi predstavuje hlavný predmet spotrebiteľského úveru?
- Či sa má čl. 4 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať tak, že na účely tejto smernice má relevanciu inter alia skutočnosť, že za poplatok za vedľajšiu službu dostáva spotrebiteľ plnenie, ktoré prevažne nie je v jeho záujme, ale v záujme veriteľa spotrebiteľského úveru?

C-610/14, Kolcunová

- Či sa smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách má vykladať tak, že **služba zabezpečenia splácania spotrebiteľského úveru, predmetom ktorej je hotovostné preberanie splátok úveru od spotrebiteľa** predstavuje hlavný predmet plnenia pri spotrebiteľskom úveru alebo či ide o hlavný predmet plnenia pri osobitnej zmluve?
- Či sa má smernica Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru vykladať tak, že **do RPMN sa zahŕňa aj odmena za hotovostné preberanie splátok úveru alebo jej časť**, ak odmena podstatne prevyšuje náklady nevyhnutné na túto vedľajšiu službu a či sa má čl. 14 tejto smernice vykladať tak, že ide o obchádzanie inštitútu RPMN, ak pri doplnkovej službe odmena podstatne prevyšuje náklady na doplnkovú službu a odmena sa nezahŕňa do RPMN?

C-470/12, Pohotovosť c/a Vašut (OS Svidník)

- 52 V tejto súvislosti článok 38 Charty stanovuje, že politiky Únie zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa. Táto požiadavka platí pre vykonávanie smernice 93/13. Keďže sa však v tejto smernici nenachádza ustanovenie, ktoré by upravovalo právo združení na ochranu spotrebiteľov stať sa vedľajšími účastníkmi konania v individuálnych sporoch týkajúcich sa spotrebiteľov, článok 38 Charty nemôže sám osebe viesť k výkladu tejto smernice v takom zmysle, že toto právo priznáva.
- 53 Toto konštatovanie platí aj pre ustanovenie článku 47 Charty týkajúceho sa práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, z ktorého vyplýva, že právna pomoc sa poskytuje osobám, ktoré nemajú dostatočné prostriedky, ak je táto pomoc potrebná na zabezpečenie efektívneho prístupu k spravodlivosti. Hoci táto smernica vyžaduje v sporoch, ktoré sa týkajú predajcu alebo dodávateľa a spotrebiteľa, aktívny postup vnútroštátneho súdu rozhodujúceho v týchto sporoch, ktorý je nezávislý od zmluvných strán, v každom prípade nemožno tvrdiť, že odmietnutie pripustiť vstup združení do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu spotrebiteľa predstavuje porušenie práva tohto spotrebiteľa na účinný prostriedok nápravy pred súdom, tak ako ho zakotvuje uvedený článok. Okrem toho vedľajšie účasti združení na ochranu spotrebiteľov nemožno stavať na rovnakú úroveň ako právnu pomoc poskytovanú v určitých prípadoch podľa tohto článku osobám, ktoré nemajú dostatočné prostriedky.
